

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119430137
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119430137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, XXX XX H., zastúpený Advokátska kancelária NEXUS, s.r.o., so sídlom Begóniová 19, 821 07 Bratislava-mestská časť Vrakuňa, IČO: 53407997, proti žalovanému: S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. cesta XXXX/XX, XXX XX L., zastúpený Mgr. Jozef Mochnecký, advokát, so sídlom T.G.Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 1.200,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11C/1/2020-259 zo dňa 23.06.2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 200,- Eur s príslušenstvom a vo výroku III. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, o žalobe žalobcu rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.200,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.200,- EUR od 06.12.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

2. Okresný súd právne nárok žalobcu posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) po posúdení ústnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným ako poskytovateľom mentoringu a mentálneho koučingu a žalobcom ako klientom, o mentálnom koučingu ako absolútne neplatného právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu nezrozumiteľnosti a neurčitosti tohto právneho úkonu, pričom za mentálny koučing žalobca zaplatil žalovanému 1 200,- Eur. Zo strany žalovaného neboli poskytnuté žalobcovi služby, ktoré mali mať vplyv na rozbeh podnikateľských aktivít žalobcu. Okresný súd tiež priznal žalobcovi úrok z omeškania s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kde výška úrokov bola upravená v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo žalovanej sumy od 21.augusta 2018, súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy od 06.12.2019 do zaplatenia, nakoľko žalovanému bola žaloba doručená 04.12.2019, do 05.12.2019 mal žalovaný plniť v

prospech žalobcu a keďže k tomu nedošlo od 06.12.2019 je podľa názoru okresného súdu žalovaný v omeškaní. Okresný súd preto žalobu v prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania zamietol.

3. Proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Nestotožnil sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie v tom, že právny úkon uzavretý medzi žalovaným a žalobcom súd posúdil ako nepomenovanú zmluvu ohľadne poskytovania služieb žalovaného žalobcovi a ako neplatný právny úkon pre jeho nezrozumiteľnosť. Žalovaný má tiež za to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to v tom, že odlišne posudzoval predmet plnenia ako mentálny koučing a podnikateľský koučing. Žalovaný v konaní tvrdil a preukázal svoje tvrdenie rozsiahlou komunikáciou so žalobcom, že jeho úlohou bolo poskytnutie mentálneho koučingu, ktorý v sebe zahŕňa aj podnikateľský koučing. Súd vo svojom odôvodnení nijako nezdôvodnil, akým výkladom dospel k tomu, že existujú dva odlišné pojmy, a to mentálny koučing a podnikateľský koučing. Žalovaný aj v odvolaní tvrdil, že predmetom dohody medzi ním a žalobcom bolo poskytnutie mentálneho koučingu, ten v sebe zahŕňa aj podnikateľský koučing a na základe toho, tieto služby žalovaný žalobcovi poskytol. Rozsah služieb je zrejmý z predloženej komunikácie žalobcu so žalovaným. Zároveň žalovaný tvrdil, že žalobca nenamietal neplatnosť právneho úkonu, a preto právne posúdenie vecí zo strany súdu bolo prekvapivé, nakoľko pokiaľ by súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie vecí mohol žalovaný navrhnúť ďalšie dôkazy v konaní. S poukazom na uvedené žalovaný mal za to, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, keďže predmetná dohoda medzi žalobcom a žalovaným ohľadne poskytovania tzv. ročného neobmedzeného koučingu a mentoringu je absolútne neplatný právny úkon. Z vykonaného dokazovania považoval za zrejmé, že žalovaný poskytol žalobcovi koučing, ako aj mentoring, preto podaná žaloba o zaplatenie sumy 1 200,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia je nedôvodná. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a o náhrade trov konania rozhodne tak, že žalovanému prizná voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti ako aj v závislom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie napadnutého rozhodnutia.

9. Okresný súd zrozumiteľným a vyčerpávacím spôsobom uviedol dôvody, na základe ktorých žalobe žalobcu v konkrétnej časti vyhovel. Jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, legitímne a právne akceptovateľné. Okresný súd náležite zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd s týmto posúdením súhlasí a s prihliadnutím na obsah spisu hodnotí postup okresného súdu ako správny a zákonný. Odvolací súd si tak osvojuje dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán. Súd starostlivo prihliadol na všetko čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu považoval odvolací súd preto za vecne správne a potvrdil ho.

10. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi a v rámci nich odvolacími námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného.

11. V odvolaní žalovaný sa nestotožnil s posúdením právneho úkonu uzavretého medzi žalovaným a žalobcom ohľadne ústneho uzavretia zmluvy o mentálnom koučingu medzi žalovaným a žalobcom, ako nepomenovanej zmluvy a jej posúdením za absolútne neplatný právny úkon pre jeho nezrozumiteľnosť.

12. Okresný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia správne poukázal na to, že právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka kladie požiadavky pre súladnosť znakov právneho úkonu preto, aby určitý úkon fyzickej alebo právnickej osoby bol považovaný za platný právny úkon a

tými požiadavkami sú sloboda vôle, vážnosť vôle, určitosť prejavu vôle, zrozumiteľnosť prejavu vôle a jeho možnosť (dovolenosť).

14. Vadou právneho úkonu s dôsledkami absolútnej neplatnosti právneho úkonu je aj jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Za určitý je možné považovať iba taký úkon, ktorý je určitý aspoň v jeho podstatných náležitostiach, a to nielen v označení účastníkov daného vzťahu, ale aj v dostatočnom označení predmetu plnenia. Čo sa týka zrozumiteľnosti právneho úkonu, právny úkon je nezrozumiteľný, ak vôľa nebola vyjadrená dostatočne jasne a ani výkladom nie je možné zistiť, čo malo byť prejavom vyjadrené. Záver nezrozumiteľnosti právneho úkonu teda predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k spoľahlivému poznaniu, čo chcel účastník prejsť. Výkladom však nemožno dopĺňať to, čo právny úkon v skutočnosti neobsahuje.

15. V zmysle Občianskeho zákonníka je teda potrebné právny úkon považovať za určitý a zrozumiteľný, ak je z neho zrejmé, kto tento právny úkon robil a čo je jeho predmetom, pričom tento predmet musí byť definovaný tak, aby nemohlo dôjsť k zámene za predmet podobného druhu. Ak niektorá náležitosť právneho úkonu absentuje, nemôže takto urobení úkon vyvolať sledovaný vznik, obsahovú zmenu, či zánik príslušného právneho vzťahu.

16. Zmluva, resp. dohoda o mentálnom koučingu medzi žalovaným, ako poskytovateľom tejto služby a žalobcom ako prijímateľom služby, klientom, bola uzavretá len v ústnej forme. Správne okresný súd došiel k záveru, že v rámci vzťahu medzi žalovaným a žalobcom nebola splnená podmienka zrozumiteľnosti a určitosti právneho úkonu, a to vo vzťahu k jej podstatnej náležitosti, predmetu plnenia. Nebolo preukázané, čo bolo konkrétne predmetom zmluvy medzi žalovaným a žalobcom (keďže žalobca i žalovaný v priebehu konania odlišným spôsobom definovali predmet zmluvy, keď podľa tvrdenia žalobcu malo ísť o tzv. podnikateľský koučing, ktorého cieľom malo byť rozbehnutie podnikania žalobcu formou e-schopu, pričom žalovaný tvrdil, že podstatou dohody medzi ním a žalobcom bolo poskytnutie tzv. mentálneho koučingu, čo je koučovanie klienta vo veciach, ktoré klient potrebuje riešiť hlavne v osobnostnom rozvoji), nebolo ani zrozumiteľné a určité v akom rozsahu sa tieto služby mali zo strany žalovaného poskytovať žalobcovi (po akú dlhú dobu a v akom rozsahu poskytovania služieb, koľko hodín, prípadne konzultácií) a nebolo ani zrejmé, čo zaplatená suma zo strany žalobcu žalovanému vo výške 1 200,- Eur v sebe v rámci koučingu zahŕňa. Prejav vôle medzi stranami by nemal vzbudzovať dôvodne pochybnosti o jeho obsahu, pričom následným výkladom nemožno obsah predmetného právneho úkonu dopĺňať, či vysvetľovať. Vôľa účastníkov právneho vzťahu musí byť prejavom určitá, zrozumiteľná a objektívne pochopiteľná. Pokiaľ právny úkon nie je určitý a zrozumiteľný, dôsledkom jeho neurčitosti a nezrozumiteľnosti je absolútna neplatnosť právneho úkonu.

17. Uvedená neurčitosť a nezrozumiteľnosť právneho úkonu sa prejavila aj práve v posudzovaní čo bolo predmetom poskytovanej služby zo strany žalovaného, či mentálny koučing, ktorý v sebe zahŕňa aj podnikateľský koučing, tak ako to tvrdil žalovaný alebo len podnikateľský koučing, čo tvrdil žalobca. Samotný žalovaný pracuje s pojmami mentálny koučing a podnikateľský koučing, rozlišuje ich, a preto odvolaciemu súdu nie je zrejmé, prečo žalovaný v odvolaní spochybňuje záver okresného súdu o tom, že existujú dva odlišné pojmy, a to mentálny koučing a podnikateľský koučing. Pokiaľ žalovaný v odvolaní opätovne poukázal na predloženú komunikáciu žalobcu so žalovaným s tým, že táto komunikácia mala predstavovať rozsah poskytnutých služieb, ani z tejto komunikácie nie je zrejmé, v akom rozsahu táto komunikácia spadá do dohody medzi žalovaným a žalobcom. Správne okresný súd poukázal na to, že nie je postačujúce, aby žalovaný len tvrdil, že v určitom časovom období cca 5 mesiacov poskytol pre žalobcu nejaké služby, pričom z dohody medzi žalobcom a žalovaným nevyplýva v akom časovom horizonte a v akom rozsahu tieto služby mali byť poskytnuté. Pokiaľ dohoda medzi žalobcom a žalovaným je nezrozumiteľná a neurčitá, potom aj poskytnutie služieb, ktoré každá strana vníma odlišne (či išlo o podnikateľský koučing alebo mentálny koučing) nepreukazuje rozsah poskytnutých služieb v rámci dohody. Nakoniec, ani žalovaný nevedel konkretizovať, v akom rozsahu dohody žalobcovi služby poskytol, a teda v akom rozsahu by žalobca nemal mať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu zaplatených 1 200,- Eur, na čo poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia aj okresný súd.

18. Žalovaný v odvolaní tiež tvrdil, že žalobca nenamietal neplatnosť právneho úkonu, a preto právne posúdenie veci o strany súdu bolo prekvapivé, nakoľko pokiaľ by súd vyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, mohol žalovaný navrhnúť ďalšie dôkazy v konaní.

19. Dôsledkom nedostatku náležitostí právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (sloboda vôle, vážnosť vôle, určitosť prejavu vôle, zrozumiteľnosť prejavu vôle) je absolútna neplatnosť právneho úkonu. Absolútne neplatný právny úkon je neplatný od začiatku (ex tunc), táto neplatnosť je absolútna a pôsobí voči každému, pričom neplatný právny úkon nevyvoláva žiadne právne účinky (vznik, zmenu a zánik práva a povinností), ktoré by sa týmto úkonom sledovali. Na absolútnu

neplatnosť právneho úkonu je povinný súd prihliadnuť ex offio, pričom ani nemusí byť autoritatívnym výrokom neplatnosť právneho úkonu vyslovená. Na takéto právny úkon sa hľadí ako keby nikdy nebol uskutočnený. Nakoľko súd musí právny úkon posúdiť, či je absolútne neplatný, ex offio, teda z úradnej povinnosti, nie je potrebné, aby žalobca namietal takúto neplatnosť právneho úkonu, tak ako to tvrdí žalovaný v odvolaní. Rozhodnutie súdu taktiež nemožno považovať za prekvapivé, nakoľko súd v priebehu celého konania viedol spor k preukázaniu určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, pričom v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd výslovne na pojednávaní dňa 06.03.2020 žiadal sporové strany, aby sa presne vyjadrili, čo malo byť, resp. čo bolo predmetom uzavretej ústnej dohody, teda čo mal podľa ústne uzavretej dohody žalovaný žalobcovi plniť. Ani táto odvolacia námietka žalovaného preto nemohla byť posúdená odvolacím súdom ako dôvodná. O prekvapivé rozhodnutie by išlo v prípade, ak by okresný súd založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach a dôkazoch odlišných od tých, ktoré v konaní boli a mali byť preukazované.

20. Správne okresný súd pokiaľ došiel k záveru, že zmluva je absolútne neplatná, v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzniká nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodným obohatením je totiž v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je majetkový prospech, okrem iného získaný aj plnením z neplatného právneho úkonu.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok okresného súdu považoval za vecne správny, odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému ako v spore úspešnej strane. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehoť plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.